

Въ донесенията на сръбското командване се казва, че въ този денъ имали 3 пленници отъ 11-и български полкъ.

Отъ 14 до 20 май На 14 май отъ сутринята до 16 часа 5 неприятелски батареи обстрелваха Кукурузъ. Нашата артилерия отговаряше слабо. Отъ 16 до 19 часа артилерийскиятъ огънь по Кукурузъ се наново засили и въ продължение на 10—15 минути достигна до барабаненъ. Пехотни действия не последваха. На 15, 16, 17, 18 и 19 по участъка имаше артилерийски огънь безъ пехотни действия.

На 19 май сръбитъ направиха последенъ опитъ да пробиятъ нашия фронтъ на Добро поле. Упоритостта и твърдостта на частитъ отъ 3-а дивизия отчаяха сръбитъ и тѣ се отказаха да продължатъ атакитъ.

Отъ 20 до 30 май Отъ 20 до 30 май действията постепенно затихнаха и взеха своя позиционенъ характеръ — ежедневна артилерийска и пехотна стрелба и патрулни действия. Резултатътъ отъ майската офанзива бѣ този, че сръбитъ заеха само една малка частъ отъ окопитъ на 1/8-а бригада.

На 23 май сръбското главно командване получи заповѣдь отъ командувачия солунскитъ съглашенски армии генералъ Сарай армията да прекрати офанзивата и да се затвърди на позициитъ, които заема. Съ това се завърши пролѣтната офанзива на сръбската армия срещу 2-а и 3-а дивизии. Нашиятъ части, въпрѣки слабото укрепяване, отбиха всички атаки на сръбитъ и задържаха позициитъ си. Това имъ вдѣхна увѣреностъ въ собственитъ сили и готовностъ за нова борба.

Командирътъ на 3-а дивизия изпрати до командиритъ на бригадитъ следната телеграма:

„Обявявамъ телеграмата на командувачия XI армия фонъ Винклеръ, която да се прочете предъ всички чинове отъ бригадата: „Отъ донесенията и отъ преценката на положението съ голѣма радостъ виждамъ, че полковетъ отъ 3-а дивизия при тия трудни условия за борба сж изпълнили напълно своя дългъ, като сж отблъснали всички сръбски атаки съ примѣрно безстрашие и геройство. По този начинъ 3-а дивизия има своя дългъ въ тежкитъ борби и голѣми успѣхи на XI армия въ последнитъ недѣли. Азъ се надѣвамъ и за въ бждеще, че всички сръбски атаки ще бждатъ все тъй парирани на нашата линия“.

11. ЖИВОТЪТЪ НА ПОЛКА НА ПОЗИЦИЯТА ПРЕЗЪ 1917 и 1918 г. ДО ГОЛѢМАТА СЪГЛАШЕНСКА ОФАНЗИВА

Отъ майскитъ боеве презъ 1917 год. до 14 септемврий 1918 г. положението предъ фронта на полка остана непромѣнено. Главната работа на нашитъ войници се състоеше въ укрепяването и усъвършенствуването на позицията. Всѣки новъ день заварваше ново подобрене или разширение на позицията. Онова, което неприятелскитъ снаряди разрушаваха, презъ нощта се поправяше.